

ระบบจัดการความรู้ภูมิปัญญาการทอผ้าของผู้สูงอายุในเขตภาคใต้ตอนบน
Weaving Wisdom Knowledge Management System of the Elderly People in
Upper Southern Region

อรยา สุขนิตย์^{1*} และ สุรสิทธิ์ ศักดา²

Oraya Sooknit^{1*} and Surasit Sakda²

คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย^{1*,2}

Faculty of Science and Technology Rajamangala University of Technology Srivijaya^{1*,2}

E-Mail oraya.s@rmutsv.ac.th^{1*}, surasit.s@rmutsv.ac.th²

บทคัดย่อ

การดำเนินการวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาระบบจัดการความรู้ภูมิปัญญาการทอผ้าของผู้สูงอายุในเขตภาคใต้ตอนบน 2) ศึกษาผลการทดลองใช้ระบบจัดการความรู้ภูมิปัญญาการทอผ้าของผู้สูงอายุในเขตภาคใต้ตอนบน และ 3) ศึกษาการยอมรับของผู้ใช้งานที่มีต่อระบบจัดการความรู้ภูมิปัญญาการทอผ้าของผู้สูงอายุในเขตภาคใต้ตอนบน กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย ผู้สูงอายุ บุคคลในชุมชนทอผ้า และบุคคลทั่วไปที่สนใจการทอผ้า จำนวน 35 คน โดยเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) ระบบจัดการความรู้ภูมิปัญญาการทอผ้าของผู้สูงอายุในเขตภาคใต้ตอนบน 2) แบบประเมินความเหมาะสมของระบบ และ 3) แบบสอบถามการยอมรับการใช้เทคโนโลยีของผู้ใช้ต่อระบบ สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัย พบว่า 1) ระบบจัดการความรู้ภูมิปัญญาการทอผ้าของผู้สูงอายุในเขตภาคใต้ตอนบน ประกอบด้วย 2 ส่วน ได้แก่ 1.1) ส่วนผู้ใช้ ได้แก่ (1) ผู้ใช้ (2) ผู้กรอกข้อมูล และ (3) ผู้ดูแลระบบ 1.2) โมดูล จำนวน 5 โมดูล ได้แก่ (1) ข้อมูลผู้ใช้ (2) ชุมชนทอผ้า (3) ภูมิปัญญาการทอผ้า (4) ขั้นตอนการทอผ้า และ (5) การประเมินผลความพึงพอใจ 2) ผลการทดลองใช้ระบบจัดการความรู้ภูมิปัญญาการทอผ้าของผู้สูงอายุในเขตภาคใต้ตอนบน จากผู้ใช้ในกลุ่มผู้กรอกข้อมูลครอบคลุมประเด็นของการทดสอบระบบสารสนเทศ โดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.50$, S.D. = 0.45) และ 3) ผลการยอมรับของผู้ใช้งานโดยผู้ที่มีความรู้ความเข้าใจจากข้อมูลที่ได้รับจากระบบสารสนเทศ โดยกลุ่มผู้เรียนรู้การทอผ้า ผลการยอมรับจากผู้ที่เคยเรียนรู้การทอผ้า โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.47$, S.D. = 0.37) และผู้ที่ไม่เคยเรียนรู้การทอผ้า โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.29$, S.D. = 0.65)

คำสำคัญ: ระบบจัดการความรู้, เว็บแอปพลิเคชัน, ภูมิปัญญา, การทอผ้า, ผู้สูงอายุ

Abstract

The objectives of this research were to 1) develop weaving wisdom knowledge management system of the elderly people in upper southern region 2) study the effects of weaving wisdom knowledge management system of the elderly people in upper southern region and 3) study the affecting information technology acceptance. The target group in this study included elderly people in 3 popular areas, member in weaving community and other people who interested in weaving knowledge. The knowledge management system was develop by PHP language and MySQL database. The statistic used for analyze the data included mean, percentage and standard deviation.

The research outcomes indicated that 1) the knowledge management system was composed of 3 usage components: user, data entry and administrator, together with 5 modules: 1.1) User

modules, 1.2) Weaving community, 1.3) Knowledge of weaving, 1.4) Weaving process and 1.5) Questionnaire for evaluate the system acceptance. 2) Assessment on software from software testing process was at highest level ($\bar{X} = 4.50$, SD. = 0.45). 3) Evaluation on the acceptance of the 2 group users in an independent, First group, evaluated from people that have basic knowledge in weaving ($\bar{X} = 4.47$, SD. = 0.37). The second group, evaluated from people that have no skill in weaving ($\bar{X} = 4.29$, SD. = 0.65). Therefore, the acceptance towards its usage was at high level.

Keywords: Knowledge management system, Web application, Wisdom, Weaving, Elderly

บทนำ

พื้นที่ของภาคใต้ส่วนใหญ่เป็นพื้นที่ทางภาคเกษตร กล่าวคือเป็นภาคเศรษฐกิจสำคัญของภาคใต้โดยมีสัดส่วนสูงถึงร้อยละ 27 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมภาค (Gross Regional Product หรือ GRP) และ 77% ของพืชเศรษฐกิจที่สำคัญของภาคใต้คือยางพารา [1] แต่ถือเป็นรายได้หลักในครอบครัว ซึ่งรายได้นั้นมีความไม่แน่นอนขึ้นอยู่กับปัจจัยของเศรษฐกิจและตลาดโลก การมีอาชีพเสริมจะทำให้เพิ่มสภาพคล่องของเศรษฐกิจในครอบครัวได้เป็นอย่างดี ในส่วนของแม่บ้านหรือชาวบ้านที่เป็นผู้หญิง จะมีเวลาว่างในช่วงกลางวันที่สามารถหารายได้เสริมให้กับครอบครัวได้

อาชีพทอผ้าเป็นอีกหนึ่งอาชีพที่สามารถสร้างรายได้เสริมให้กับครอบครัว โดยวัฒนธรรมการทอผ้าของภาคใต้นั้นมีมานานในหลาย ๆ พื้นที่ตามทำเลที่ตั้งที่มีการรับเอาวัฒนธรรมจากหลายภูมิภาคเข้ามาผสมผสานอย่างสอดคล้องและกลมกลืนกับวิถีชีวิตของผู้คน สำหรับแหล่งทอผ้าที่สำคัญในภาคใต้ซึ่งมีความเป็นมาโดยชานานตั้งปรากฏอยู่ในสารานุกรมวัฒนธรรมไทยภาคใต้ [2] เช่น ผ้ายกเมืองนครใต้มีหลักฐานปรากฏอยู่ในจดหมายเหตุ ร.2 แสดงให้เห็นว่าในสมัยนั้นได้มีการผลิตผ้าทอยกทองแล้ว ในส่วนผ้าทอนาหมื่นศรี จ.ตรัง ได้มีการฟื้นฟูการทอผ้าพื้นเมืองโบราณขึ้น เรียกกันว่า “ผ้าทอกี่พื้นบ้าน” เมื่อปี พ.ศ. 2514 และผ้าทอพุมเรียง จ.สุราษฎร์ธานี ได้ค้นพบว่ามีการตั้งศูนย์ฝึกอาชีพทอผ้าขึ้น เมื่อหลังสงครามโลกครั้งที่ 2 และสืบทอดกันมาจนถึงปัจจุบัน โดยส่วนน้อยที่จะเป็นกลุ่มคนรุ่นใหม่ เนื่องจากมีอาชีพอื่นที่มีรายได้ดีกว่า คาดว่าภูมิปัญญาการทอผ้านี้จะสูญหายไปไปอีกไม่ช้า [3] โดยส่วนใหญ่ พบว่า ความรู้ด้านการทอผ้าเป็นความรู้ที่สืบทอดมาจากรุ่นสู่รุ่น และส่วนใหญ่แล้วเป็นกลุ่มของผู้สูงอายุที่ยังคงอนุรักษ์วัฒนธรรมนี้ไว้ หากความรู้ที่มีอยู่ในตัวคนนี้ไม่ได้ถูกถ่ายทอดหรือเก็บรวบรวมไว้ ความรู้เหล่านี้จะสูญหายไปในที่สุด และจากจำนวนการเพิ่มขึ้นของประชากรผู้สูงอายุอย่างต่อเนื่อง ทำให้ประเทศไทยกลายเป็นประเทศที่อยู่ในสังคมผู้สูงอายุผู้สูงอายุ คือมีผู้สูงอายุมากกว่าร้อยละ 10 [4] ในขณะที่จำนวนและสัดส่วนของประชากรวัยทำงานลดลงอย่างต่อเนื่องเช่นเดียวกันโดยรายงานการสำรวจประชากรสูงอายุในประเทศไทย ปี พ.ศ. 2557 [5] มีสถิติผู้สูงอายุทั้งสิ้น 10,014,705 คน ซึ่งแท้ที่จริงแล้วกลุ่มของผู้สูงอายุจำนวนมากเหล่านี้ ยังมีศักยภาพ มีความรู้ความสามารถ ทั้งนี้ไม่ควรจะให้ความรู้ที่สั่งสมประสบการณ์มาเป็นเวลานานนั้น ได้สูญเปล่าไปตามกาลเวลาและอายุไขของผู้สูงอายุ

จากปัญหาดังกล่าว หากนาระบบสารสนเทศเข้ามาช่วยในการสร้างคลังความรู้ (Knowledge Assets) [6] โดยการนำความรู้ทางด้านระบบสารสนเทศด้านการจัดการความรู้จากองค์ความรู้ ซึ่งมีแหล่งที่มาที่แตกต่างกัน (Knowledge Management System : KMS) [7] มาผสมผสานกับการจัดการความรู้ (Knowledge Management : KM) [6] ในขั้นตอนการจัดเก็บข้อมูลและการแสดงภูมิปัญญาความรู้ผ่านช่องทางที่สามารถเข้าถึงได้ง่าย และเข้าถึงได้โดยผู้สนใจในหลากหลายกลุ่ม อีกทั้งยังเป็นการสร้างคุณค่าให้กับผู้สูงอายุที่ยังสามารถสร้างประโยชน์ให้กับชุมชนและท้องถิ่นได้ โดยมีการนำแนวคิดในการจัดการความรู้มาใช้ในความรู้ด้านอื่น เช่น การพัฒนาเว็บไซต์การจัดการความรู้สำหรับเกษตรกรที่ให้บริการเกษตรกร [8] โดยใช้โปรแกรม Moodle

เป็นเครื่องมือในการจัดการความรู้ พบว่า การจัดการความรู้ผ่านระบบสารสนเทศมีประโยชน์ในการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ระหว่างกัน

การพัฒนากระบวนการจัดการความรู้ภูมิปัญญาการทอผ้าของผู้สูงอายุ ได้นำขอบเขตพื้นที่ต้นแบบคือ เขตภาคใต้ตอนบน ที่มีแหล่งข้อมูลการทอผ้าในชุมชนที่หลากหลายมีความแตกต่างกันตามอารยธรรมและวิธีการถ่ายทอด เพื่อนำความรู้และประสบการณ์ของผู้สูงอายุมาเก็บไว้ในฐานข้อมูล ทำให้ข้อมูลความรู้ที่ทรงคุณค่าเหล่านั้นยังคงอยู่ต่อไป และสามารถนำมาถ่ายทอดสู่คนรุ่นหลังได้ ซึ่งความรู้ที่ได้อาจถ่ายทอดในรูปแบบของเทคโนโลยีที่เข้าถึงได้ทุกยุคทุกสมัย และเข้าถึงได้ในทุกวัย จะเกิดเป็นระบบสารสนเทศที่นำมาซึ่งประโยชน์และตอบสนองนโยบายของชาติ รองรับการพัฒนาเปลี่ยนแปลงของประเทศที่เข้าสู่สังคมผู้สูงอายุอย่างเต็มตัว แต่ยังคงสามารถขับเคลื่อนประเทศและการดำเนินชีวิตได้ แม้ว่าประชากรบางส่วนได้หมดภาระหน้าที่ลง แต่องค์ความรู้เหล่านั้นยังคงอยู่และเป็นประโยชน์แก่สังคมต่อไป

1. วัตถุประสงค์

- 1.1 เพื่อพัฒนาระบบจัดการความรู้ภูมิปัญญาการทอผ้าของผู้สูงอายุในเขตภาคใต้ตอนบน
- 1.2 เพื่อศึกษาผลการทดลองใช้ระบบจัดการความรู้ภูมิปัญญาการทอผ้าของผู้สูงอายุในเขตภาคใต้ตอนบน
- 1.3 เพื่อศึกษาการยอมรับของผู้ใช้งานที่มีต่อระบบจัดการความรู้ภูมิปัญญาการทอผ้าของผู้สูงอายุในเขตภาคใต้ตอนบน

2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

พระราชบัญญัติผู้สูงอายุ พ.ศ.2546 กำหนดให้ บุคคลที่มีอายุ 60 ปีบริบูรณ์ [5] และมีสัญชาติไทยเป็นผู้สูงอายุ [9]

ภูมิปัญญา คือ แบบแผนการดำเนินชีวิตที่มีคุณค่าแสดงถึงความเฉลียวฉลาดของบุคคลและสังคม ซึ่งได้สั่งสมและปฏิบัติสืบทอดกันมา ภูมิปัญญาจะเป็นทรัพยากรบุคคลหรือทรัพยากรความรู้ก็ได้ [10]

การทอผ้าเป็นภูมิปัญญาพื้นบ้านของชนเผ่าในคาบสมุทรมหานครอินโดจีน สืบทอดมาจากวัฒนธรรม จากอารยธรรมจีน อารยธรรมอินเดีย และอารยธรรมตะวันตกในสมัยโบราณที่เป็นกระแสวัฒนธรรมไหลผ่านเข้ามาในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ทำให้เกิดเป็นภูมิปัญญาที่มีลักษณะร่วมกันไปทั่วทั้งเอเชียหรือทั่วโลก การทอผ้าในภาคใต้ของไทยได้ใช้ภูมิปัญญาในการสืบทอดการทอผลาดลายผ้าดั้งเดิม และมีการประดิษฐ์คิดค้นผลาดลายขึ้นมาใหม่จนเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตนหรือของภูมิภาคแห่งนี้ [11]

การจัดการความรู้ หมายถึง การรวบรวม สร้าง จัดระเบียบ แลกเปลี่ยนและประยุกต์ใช้ความรู้ในองค์กร โดยพัฒนาระบบจาก ข้อมูล ไปสู่สารสนเทศ เพื่อให้เกิดความรู้และปัญญา รวมทั้งเพื่อประโยชน์ในการนำไปใช้และเกิดการเรียนรู้ภายในองค์กร [6]

การใช้งาน KMS ด้วยเหตุผล 2 ประการคือ 1) การอำนวยความสะดวกในการเก็บความรู้ การแบ่งปัน และ 2) กระบวนการดังกล่าวต้องการผู้ใช้เพื่อเรียนรู้ระบบงานขนาดใหญ่และซับซ้อน ถ้าผู้ใช้ให้ความสนใจในการทำงานระบบมากขึ้น ระบบสารสนเทศจะมีแนวโน้มในการพัฒนาให้ดีขึ้นและช่วยอำนวยความสะดวกในการปฏิบัติงานมากขึ้น [7]

พงษ์ศักดิ์ คูประเสริฐยิ่ง และวันชัย ตรียะประเสริฐ [11] ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนาเว็บไซต์การจัดการความรู้สำหรับเกษตรกรที่ให้บริการเกษตรสนเทศ มีเครื่องมือที่ใช้ในการจัดการความรู้โดยนับจำนวน 4 เครื่องมือ (ห้องสนทนา กระดานทำรายงานแบบกลุ่ม บล็อก และ กระดานเสวนา) และเครื่องมือที่จัดการความรู้ที่ชัดเจนมี 3 เครื่องมือ (กระดานเสวนา อภิธานศัพท์และแหล่งข้อมูล) ผลการทดสอบการใช้งานเป็นเวลา 6 เดือน พบว่า ผู้เข้าใช้เฉลี่ย 14.85±5.59 คนต่อสัปดาห์ โดยมีจำนวนครั้งที่เข้าใช้งานเฉลี่ยเท่ากับ 29.70±0.73 ครั้งต่อสัปดาห์ กระดานเสวนาเป็นเครื่องมือที่มีผู้ใช้มากที่สุด ผลการประเมินเว็บไซต์ พบว่าผู้ใช้ร้อยละ 70 เห็นว่าเป็นแหล่ง

อ้างอิงด้านข้อมูลได้ มีประโยชน์แลกเปลี่ยนประสบการณ์ระหว่างกัน (ร้อยละ 65) และเนื้อหาที่น่าสนใจ อ่านเข้าใจง่าย มีการจัดหมวดหมู่ ภายในเว็บไซต์เหมาะสม (มากกว่าร้อยละ 90) ผู้ใช้เสนอให้ปรับปรุงรูปแบบเว็บไซต์ในด้านเครื่องมือ เนื้อหา การออกแบบ และการบริหารจัดการเว็บไซต์

สิทธิชัย แพงทิพย์ และมธุรส จงชัยกิจ [12] ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการจัดการความรู้ ของคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา โดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ พบว่า 1) ระบบการจัดการความรู้ ได้รับการออกแบบตามแผนการจัดการความรู้ ซึ่งผ่านการประเมินของผู้ทรงคุณวุฒิด้านการจัดการความรู้ และผู้บริหารสูงสุด ประกอบด้วย 5 เมฆหลัก คือ หน้าแรก คลังความรู้ ผลิตผล KM เครื่องมือ และเกี่ยวกับเรา ผู้เชี่ยวชาญด้านไอซีทีเห็นด้วยเป็นส่วนใหญ่กับเว็บไซต์ระบบฯ ในด้านเนื้อหา การนำเสนอองค์ประกอบ และเทคโนโลยีที่ใช้ 2) ประชากร มีความคิดเห็นและความพึงพอใจต่อเว็บไซต์ระบบการจัดการความรู้ สอดคล้องกันในระดับมาก ทั้งด้านเนื้อหาและการนำเสนอ และด้านองค์ประกอบและเทคโนโลยีที่ใช้ คิดเป็นค่าเฉลี่ยรวม 4.21 และ 4.21 ตามลำดับ 3) รูปแบบการจัดการความรู้ ของคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา โดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ที่ผ่านการประเมินและสังเคราะห์ มาเป็นลำดับโดยผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้เชี่ยวชาญ และประชากร มีปัจจัยความสำเร็จและองค์ประกอบที่ได้แก่ ภาวะผู้นำของผู้บริหาร เครื่องมือ/บริการทางเทคโนโลยีสารสนเทศ และผลผลิตตามแผนการจัดการความรู้คู่ กระบวนการบริหารจัดการการเปลี่ยนแปลง ประกอบด้วย คลังความรู้ชุดแข็ง เรื่อง Active Learning และการวิจัยในชั้นเรียน และผลผลิตจากกิจกรรม CoP คือ เอกสารแสดงแนวทางการจัดการเรียนการสอน และการทำวิจัย

สิทธิพงษ์ ศรีเลอจันทร์, มธุรส จงชัยกิจ และชานนท์ จันทร์ [13] ได้วิจัยเรื่อง รูปแบบการจัดการความรู้ ของกลุ่มงานอาจารย์ กองบัญชาการศึกษานันทารวจแห่งชาติ โดยใช้เทคโนโลยีเว็บ 2.0: กรณีศึกษาการพัฒนาภาษาอังกฤษและความสัมพันธ์อันดีกับประชาชน ได้พัฒนาเว็บไซต์ระบบจัดการความรู้ด้วยโปรแกรมเวิร์ดเพรส (Wordpress) ให้ข้อสรุปเกี่ยวกับการเลือกใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและเว็บ 2.0 มาสร้างเป็นระบบจัดการความรู้ว่าสามารถเป็นปัจจัยหนึ่งแห่งความสำเร็จของการจัดการความรู้ ซึ่งเป็นเทคโนโลยีที่มุ่งให้ผู้ใช้มีส่วนร่วมร่วมสร้างสรรค์และแก้ไขเนื้อหาความรู้ในระบบได้ตลอดเวลา อันเป็นลักษณะของการสร้างปัญญาาร่วมกัน

วิธีดำเนินการวิจัย

1. เครื่องมือการวิจัย

- 1.1 ระบบจัดการความรู้ภูมิปัญญาการทอผ้าของผู้สูงอายุในเขตภาคใต้ตอนบน
- 1.2 แบบประเมินความเหมาะสมของระบบจัดการความรู้ภูมิปัญญาการทอผ้าของผู้สูงอายุในเขตภาคใต้ตอนบน
- 1.3 แบบสอบถามการยอมรับการใช้เทคโนโลยีของผู้ใช้ต่อระบบจัดการความรู้ภูมิปัญญาการทอผ้าของผู้สูงอายุในเขตภาคใต้ตอนบน โดยสอดคล้องกับหลักการยอมรับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ (TAM) [14]

2. กลุ่มเป้าหมาย

- 2.1 ผู้สูงอายุ และตัวแทนชุมชนทอผ้าทั้ง 3 ชุมชนทอผ้า ได้แก่ 1) ชุมชนทอผ้าบ้านพุมเรียง ต.พุมเรียง อ.ไชยา จ.สุราษฎร์ธานี 2) กลุ่มทอผ้านาหมื่นศรี ต.นาหมื่นศรี อ.นาโยง จ.ตรัง และ 3) ศูนย์ศิลปาชีพเนินธัมมัง ต.แม่เจ้าอยู่หัว อ.เชียรใหญ่ จ.นครศรีธรรมราช จำนวน 2 คนที่มีชีวิต และ 1 คนเป็นตัวแทนในการให้ข้อมูลผู้สูงอายุที่เสียชีวิตแล้ว โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนจากแบบสำรวจประวัติผู้สูงอายุ ที่มีคุณสมบัติเพียงพอสำหรับการให้ข้อมูลหรือบันทึกลงในระบบ เพื่อเป็นแหล่งอ้างอิงที่เชื่อถือได้ โดยใช้เทคนิคการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบมีจุดประสงค์
- 2.2 กลุ่มที่สนใจศึกษาข้อมูลการทอผ้า เข้าไปศึกษาข้อมูลการทอผ้าจากระบบจัดการความรู้ โดยใช้กลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มคือกลุ่มผู้เคยเรียนรู้การทอผ้า จำนวน 15 คน และกลุ่มที่ไม่เคยเรียนรู้การทอผ้ากลุ่มละ 20 คน

โดยใช้เทคนิคการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบมีโควตา ผู้ใช้ทั้ง 2 กลุ่มจะมีความสามารถในการรับรู้ข้อมูลที่ต่างกันตามประสบการณ์ของผู้ใช้เอง

3. ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย

ในการดำเนินการวิจัยได้แบ่งการดำเนินงานออกเป็น 7 ขั้นตอน ดังต่อไปนี้

3.1 ค้นหาข้อมูลผู้สูงอายุที่มีความเชี่ยวชาญในด้านการทอผ้าในแต่ละชุมชน

โดยการค้นหาข้อมูลผู้สูงอายุที่มีความเชี่ยวชาญในด้านการทอผ้าของชุมชน โดยสำรวจและสอบถามข้อมูลจากชุมชนโดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนคุณสมบัติของผู้สูงอายุในการให้ข้อมูล เพื่อคัดกรองบุคคลที่มีคุณสมบัติเหมาะสมจนได้รายนามผู้สูงอายุ ที่มีประสบการณ์ ความรู้ความสามารถ และมีความพร้อมในการให้ข้อมูลได้ โดยใช้เทคนิคการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบมีจุดประสงค์ [15]

3.2 ศึกษาถึงข้อมูลการทอผ้าและการถ่ายทอดความรู้ของผู้สูงอายุ

โดยศึกษาข้อมูลจากแบบสอบถามและวิธีการสัมภาษณ์ จากชุมชนทอผ้าทั้ง 3 พื้นที่โดยแบ่งการสัมภาษณ์แบบเชิงลึก (in-depth interview) [16] โดยในขั้นตอนนี้ได้แบ่งกลุ่มผู้ให้ข้อมูล ออกเป็น 2 กลุ่ม คือ ผู้สูงอายุหรือบุคคลใกล้ชิดในครอบครัวที่สามารถให้ข้อมูลและได้รับการถ่ายทอดความรู้การทอผ้าซึ่งเป็นคนรุ่นลูกหลานหรือบุคคลในชุมชน ข้อมูลที่รวบรวมจากการสัมภาษณ์ โดยได้ออกแบบเครื่องมือวิจัยคือแบบสัมภาษณ์จำนวน 3 ประเด็นเกี่ยวกับเรื่องการทอผ้า คือ 1) อุปกรณ์การทอผ้า 2) ลายผ้า และ 3) ขั้นตอนการทอผ้า

3.3 วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อให้ได้มาซึ่งองค์ความรู้การทอผ้า

โดยนำข้อมูลมาวิเคราะห์และออกแบบฐานข้อมูลองค์ความรู้ด้านการทอผ้า ด้วยกระบวนการวิเคราะห์และออกแบบระบบ [17] 1) ออกแบบสถาปัตยกรรมของระบบ 2) ออกแบบการทำงานในภาพรวมของระบบโดยใช้ Context Diagram ออกแบบกระบวนการทำงานของระบบ โดยใช้ Data Flow Diagram และอธิบายรายละเอียดการทำงานด้วย Data Flow Description และ 3) ออกแบบฐานข้อมูลและความสัมพันธ์ของข้อมูลโดยใช้ Entity Relationship Diagram และแสดงพจนานุกรมข้อมูลด้วย Data Dictionary

3.4 พัฒนาระบบฐานข้อมูลองค์ความรู้ด้านการทอผ้าและติดตั้งระบบ

พัฒนาระบบด้วยโปรแกรมภาษา PHP และเก็บข้อมูลโดยใช้ฐานข้อมูล MySQL และกระบวนการทดสอบระบบด้วย Acceptance Testing, System Testing, Integration Testing และ Unit Testing [18]

3.5 บันทึกข้อมูลองค์ความรู้ของผู้สูงอายุในชุมชนเข้าสู่ระบบฐานข้อมูลและฝึกอบรมผู้กรอกข้อมูล

โดยประเมิน โดยการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบมีโควตา ใช้ได้กำหนดเกณฑ์ในการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างที่มีคุณสมบัติเหมาะสม [15]

3.6 ทดลองใช้ระบบระบบจัดการความรู้ภูมิปัญญาการทอผ้าของผู้สูงอายุในเขตภาคใต้ตอนบนกับจากกลุ่มตัวอย่าง

โดยการยอมรับการใช้งานระบบเมื่อมีการใช้งานระบบจัดการความรู้ฯ ใช้แบบตรวจสอบพิจารณาความเที่ยงตรงของเนื้อหาโดยดัชนีที่ใช้ในการตรวจสอบคือ : Index of Item-Objective Congruence = IOC [19]

$IOC = \frac{\sum R}{N}$ โดยเลือกข้อที่มีค่ามากกว่าหรือเท่ากับ 0.5

3.7 วิเคราะห์รูปแบบการใช้ประโยชน์จากการใช้งานระบบ

โดยการศึกษาผลการเผยแพร่ระบบ และความรู้จากผู้ได้รับการถ่ายทอด โดยประเมินด้วยระดับคะแนน 1 – 5 นำไปหาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และคิดเป็นร้อยละ

4. สถิติที่ใช้ในการวิจัย

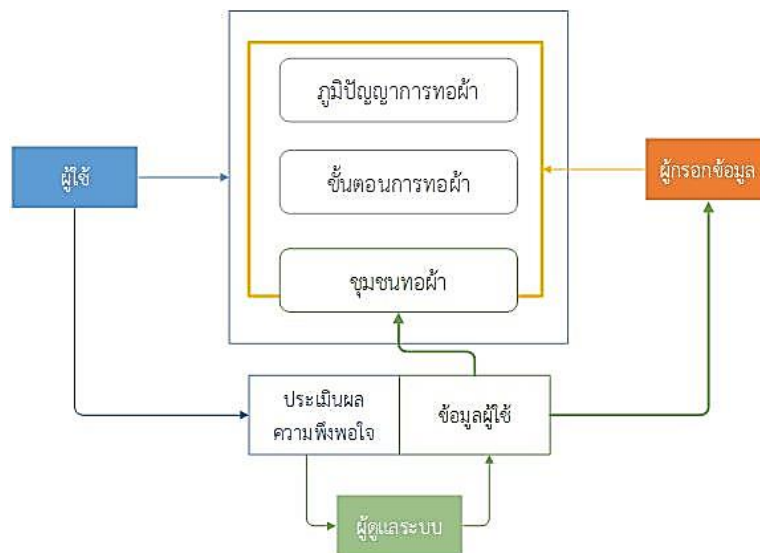
ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และเปรียบเทียบค่าสถิติ (Independent t-test) โดยนำผลที่ได้เทียบกับเกณฑ์การประเมิน ดังนี้ [20]

ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.51 – 5.00	หมายความว่า ระดับมากที่สุด
ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.51 – 4.50	หมายความว่า ระดับมาก
ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.51 – 3.50	หมายความว่า ระดับปานกลาง
ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.51 – 2.50	หมายความว่า ระดับน้อย
ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.01 – 1.50	หมายความว่า ระดับน้อยที่สุด

ผลการวิจัย

1. ผลการพัฒนาาระบบจัดการความรู้ภูมิปัญญาการทอผ้าของผู้สูงอายุในเขตภาคใต้ตอนบน

1.1 ผลการออกแบบองค์ประกอบของระบบจัดการความรู้ภูมิปัญญาการทอผ้าของผู้สูงอายุในเขตภาคใต้ตอนบน โดยแบ่งองค์ประกอบการทำงานออกเป็น 2 ส่วน ได้แก่ 1) ด้านผู้ใช้ และ 2) ด้านโมดูล แสดงดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 องค์ประกอบของระบบจัดการความรู้ภูมิปัญญาการทอผ้าของผู้สูงอายุในเขตภาคใต้ตอนบน

จากภาพที่ 1 องค์ประกอบของระบบจัดการความรู้ภูมิปัญญาการทอผ้าของผู้สูงอายุในเขตภาคใต้ตอนบน ด้านผู้ใช้ มีรายละเอียดดังนี้

1) ด้านผู้ใช้ ประกอบด้วยผู้ใช้ 3 ประเภท ได้แก่ 1.1) ผู้ใช้ 1.2) ผู้กรอกข้อมูล และ 1.3) ผู้ดูแลระบบ โดยผู้ดูแลระบบจะเป็นผู้เริ่มต้นเพิ่มผู้ใช้และกำหนดสิทธิ์การใช้งานตามชุมชนทอผ้าที่รับผิดชอบ โดยกำหนดสิทธิ์เป็นประเภทผู้กรอกข้อมูล ที่สามารถจัดการกับโมดูล ชุมชนทอผ้า ภูมิปัญญาการทอผ้า และขั้นตอนการทอผ้า ส่วนผู้ใช้ที่มีสิทธิ์ในการทำงานแบบผู้ใช้ทั่วไปสามารถเข้าสู่ข้อมูลในโมดูล ชุมชนทอผ้า ภูมิปัญญาการทอผ้า ขั้นตอนการทอผ้า และประเมินผลความพึงพอใจการใช้งานระบบ

2) ด้านโมดูล ประกอบด้วยโมดูล 5 โมดูล ได้แก่ 2.1) ข้อมูลผู้ใช้ 2.2) ชุมชนทอผ้า 2.3) ภูมิปัญญาการทอผ้า 2.4) ขั้นตอนการทอผ้า ประกอบด้วยโมดูลย่อย 3 เมนู คือ (1) ลายผ้า (2) วัสดุอุปกรณ์การทอผ้า (3) ขั้นตอนการทอผ้า และ 2.5) การประเมินผลความพึงพอใจ

โดยในการทำงานในภาพรวม เริ่มจากผู้ดูแลระบบ จัดการข้อมูลผู้ใช้ และกำหนดสิทธิ์ผู้กรอกข้อมูลให้กับชุมชนทอผ้าแต่ละที่ โดยผู้กรอกข้อมูลทำการบันทึกข้อมูลจาก 3 โมดูล คือ 1) ภูมิปัญญาการทอผ้า 2) ขั้นตอนการทอผ้า และ 3) ชุมชนทอผ้า ซึ่งข้อมูลทั้ง 3 โมดูลจะแสดงผลไปยังผู้ใช้ และผู้ใช้อีกยังสามารถประเมิน

ความพึงพอใจ ซึ่งเป็นประเด็นในการยอมรับของผู้ใช้ที่มีต่อระบบ โดยผู้ดูแลระบบสามารถดูข้อมูลสรุปนี้ได้ผ่านทางระบบ

1.2 ผลการพัฒนาระบบจัดการความรู้ภูมิปัญญาการทอผ้าของผู้สูงอายุในเขตภาคใต้ตอนบน

ผู้วิจัยได้ดำเนินการพัฒนาระบบจัดการความรู้ภูมิปัญญาการทอผ้าของผู้สูงอายุในเขตภาคใต้ตอนบน โดยนำข้อมูลจากการศึกษา และวิเคราะห์ มาจัดทำระบบแบ่งการทำงานตามหน้าที่ของผู้ใช้ 3 ส่วน ต่อไปนี้

1) ส่วนผู้ใช้ มีการออกแบบส่วนการทำงานต่าง ๆ ดังภาพที่ 2 เป็นการออกแบบหน้าจอหลักที่แสดงช่องทางสำหรับการเข้าชมข้อมูลในส่วนต่าง ๆ ในส่วนของตราสัญลักษณ์ จะใช้คำย่อ KMS Weaving Wisdom เพื่อให้ผู้เข้าชมเข้าใจความหมายในภาพรวม พร้อมทั้งชื่อระบบที่เป็นภาษาไทย และแสดงลวดลายผ้าของแต่ละชุมชนในส่วนการแสดงผลด้านบน การแสดงหน้าจอหลักของระบบในภาพที่ 3 มีช่องทางไปยัง ชุมชนทอผ้าภูมิปัญญาการทอผ้าและขั้นตอนการทอผ้า ในส่วนของข้อมูลชุมชนทอผ้า จะแสดงรายละเอียดข้อมูลของชุมชนและช่องทางการติดต่อดังภาพที่ 3(ก) ข้อมูลภูมิปัญญาการทอผ้าโดยเป็นการแสดงข้อมูลของผู้สูงอายุที่เป็นผู้ถ่ายทอดความรู้การทอผ้าแสดงรายละเอียดของข้อมูลได้ดัง ภาพที่ 3(ข) ข้อมูลเกี่ยวกับการทอผ้า ได้แก่ ข้อมูลลายผ้า ข้อมูลอุปกรณ์การทอผ้า และข้อมูลขั้นตอนการทอผ้า โดยข้อมูลจะแบ่งตามชุมชน ข้อมูลลายผ้าจะเน้นแสดงลายผ้าของแต่ละพื้นที่ และแสดงเป็นแกลอรี โดยใช้ซอฟต์แวร์โอเพ่นซอร์สสำหรับแสดงอัลบั้มภาพจาก <http://www.ubergallery.net> ดังภาพที่ 3(ค) และข้อมูลขั้นตอนการทอผ้า โดยจะแบ่งขั้นตอนการทอผ้าเป็นขั้นตอนพร้อมทั้งแสดงวิดีโอ แต่ละขั้นตอน ดังภาพที่ 3(ง) ผู้ใช้สามารถประเมินผลการเรียนรู้ผ่านทางระบบได้

2) ส่วนผู้กรอกข้อมูล มีการกรอกข้อมูลการทอผ้า 3 ประเด็น คือ ข้อมูลวัสดุอุปกรณ์ ข้อมูลลายผ้า และข้อมูลขั้นตอนการทอผ้า โดยแบ่งข้อมูลนั้นตามชุมชนทอผ้าและแต่ละชุมชน มีข้อมูลประวัติของผู้สูงอายุที่เป็นภูมิปัญญาการทอผ้าแต่ละชุมชน โดยการจัดการข้อมูลสามารถเพิ่ม ลบ แก้ไข และอัปโหลดรูปภาพได้

3) ส่วนผู้ดูแลระบบ มีการจัดการข้อมูลผู้ใช้และเพิ่มชุมชนทอผ้า และสามารถตรวจสอบผลประเมินการเรียนรู้ผ่านทางระบบได้

ภาพที่ 2 ระบบจัดการความรู้ภูมิปัญญาการทอผ้าของผู้สูงอายุในเขตภาคใต้ตอนบน

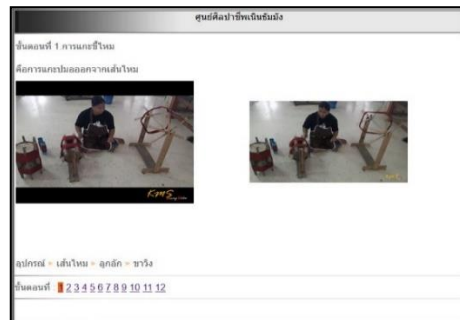
3(ก) แสดงหน้าข้อมูลชุมชนทอผ้า

3(ข) แสดงหน้าข้อมูลผู้สูงอายุ

3(ค) แสดงหน้าข้อมูลลายผ้า

3(ง) แสดงหน้าข้อมูลขั้นตอนการทอผ้า

ภาพที่ 3 การทำงานส่วนผู้ใช้

2. ผลการทดลองใช้ระบบจัดการความรู้ภูมิปัญญาการทอผ้าของผู้สูงอายุในเขตภาคใต้ตอนบน

ผู้วิจัยได้นำระบบจัดการความรู้ภูมิปัญญาการทอผ้าของผู้สูงอายุในเขตภาคใต้ตอนบน ไปทดลองใช้งานกับกลุ่มเป้าหมายที่เป็นกลุ่มผู้กรอกข้อมูลการทอผ้า และสอบถามความเหมาะสมของระบบจัดการความรู้ภูมิปัญญาการทอผ้าของผู้สูงอายุในเขตภาคใต้ตอนบน แสดงผลดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ผลการประเมินความเหมาะสมของระบบจัดการความรู้ภูมิปัญญาการทอผ้าของผู้สูงอายุในเขตภาคใต้ตอนบน

หัวข้อประเมิน	\bar{X}	SD.	แปลผล
1. ความเหมาะสมของเมนูการใช้งาน	4.33	0.58	มาก
2. ความถูกต้องของการแสดงผลข้อมูล	3.67	0.58	มาก
3. ความรวดเร็วในการตอบสนองของระบบ	5.00	0.00	มากที่สุด
4. การจัดการรักษาความปลอดภัย และกำหนดสิทธิ์ในการเข้าถึงข้อมูลของผู้ใช้งาน	5.00	0.00	มากที่สุด
5. ความง่าย (user friendly) ของการใช้งานของระบบ	4.33	0.58	มาก
6. ภาษาที่ใช้ในการอธิบาย เป็นทางการ ตรงประเด็นและสื่อความหมายชัดเจน	4.67	0.58	มากที่สุด
7. ความสวยงาม ความทันสมัย และน่าสนใจของการออกแบบส่วนแสดงผล	5.00	0.00	มากที่สุด
8. การจัดวางรูปแบบของการแสดงผลง่ายต่อการอ่านและการใช้งาน	4.67	0.58	มากที่สุด
9. ขนาดตัวอักษร และรูปแบบตัวอักษร อ่านได้ง่ายและสวยงาม	4.00	1.00	มาก
10. ความเร็วในการแสดงภาพ ตัวอักษร และข้อมูลต่าง ๆ	4.33	0.58	มาก
โดยรวม	4.50	0.45	มากที่สุด

จากตารางที่ 1 พบว่า ระบบจัดการความรู้ภูมิปัญญาการทอผ้าของผู้สูงอายุในเขตภาคใต้ตอนบน มีความเหมาะสมโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.50$, $SD. = 0.45$)

3. ผลการศึกษาการยอมรับของผู้ใช้งานที่มีต่อระบบจัดการความรู้ภูมิปัญญาการทอผ้าของผู้สูงอายุในเขตภาคใต้ตอนบน

ผู้วิจัยได้นำระบบจัดการความรู้ภูมิปัญญาการทอผ้าของผู้สูงอายุในเขตภาคใต้ตอนบนที่พัฒนาขึ้นให้ ผู้สนใจเรียนรู้การทอผ้าเข้ามาศึกษาข้อมูลจากระบบและวัดผลการยอมรับจากการเรียนรู้จากระบบ โดยผู้เรียนรู้แบ่ง ได้เป็น 2 กลุ่ม คือกลุ่มผู้ที่เคยเรียนรู้การทอผ้ามาก่อน และกลุ่มผู้ที่ไม่เคยเรียนรู้การทอผ้า ได้ผลแสดงดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 การยอมรับของผู้ใช้งานที่มีต่อระบบจัดการความรู้ภูมิปัญญาการทอผ้าของผู้สูงอายุในเขตภาคใต้ตอนบน

รายการ	เคย		แปลผล	ไม่เคย		แปลผล
	\bar{X}	SD.		\bar{X}	SD.	
1. มีความรู้ความเข้าใจจากข้อมูลที่ได้รับจากระบบ	4.60	0.30	มากที่สุด	4.40	0.82	มาก
2. สามารถนำความรู้ที่ได้จากระบบไปใช้ประโยชน์	4.47	0.30	มากที่สุด	4.20	0.62	มาก
3. ประโยชน์จากการใช้งานระบบฯ	4.47	0.30	มากที่สุด	4.05	0.60	มาก
4. ความพึงพอใจจากการเข้าร่วมเป็นสมาชิก	4.73	0.30	มากที่สุด	4.20	0.62	มาก
5. แหล่งเรียนรู้มีความเหมาะสมต่อผู้ได้รับการถ่ายทอด	4.47	0.50	มากที่สุด	4.40	0.68	มาก
6. ความรู้ที่ได้จากการถ่ายทอดผ่านระบบสารสนเทศ	4.20	0.50	มาก	4.35	0.59	มาก
7. ความพึงพอใจในรูปแบบการใช้งานระบบฯ	4.33	0.40	มาก	4.40	0.60	มาก
โดยรวม	4.47	0.37	มาก	4.29	0.65	มาก

จากตารางที่ 2 การยอมรับของผู้ใช้งานที่มีต่อระบบจัดการความรู้ภูมิปัญญาการทอผ้าของผู้สูงอายุในเขตภาคใต้ตอนบน พบว่า กลุ่มผู้ที่เคยเรียนรู้การทอผ้ามาก่อนยอมรับโดยรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.47$, $SD. = 0.04$) และกลุ่มผู้ที่ไม่เคยเรียนรู้การทอผ้ายอมรับโดยรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.29$, $SD. = 0.08$)

อภิปรายผลการวิจัย

การพัฒนา ระบบจัดการความรู้ภูมิปัญญาการทอผ้าของผู้สูงอายุในเขตภาคใต้ตอนบน พบว่า มีองค์ประกอบการทำงาน 3 ส่วน คือ 1) ผู้ใช้ 2) ผู้ดูแลระบบ และ 3) ผู้กรอกข้อมูล มีโมดูลการทำงาน ประกอบด้วย 5 โมดูล ได้แก่ 1) ข้อมูลผู้ใช้ 2) ชุมชนทอผ้า 3) ภูมิปัญญาการทอผ้า 4) ขั้นตอนการทอผ้า และ 5) การประเมินผลความพึงพอใจ โดยผลการทดลองใช้ระบบจัดการความรู้ภูมิปัญญาการทอผ้าของผู้สูงอายุในเขตภาคใต้ตอนบน พบว่า มีความเหมาะสมโดยรวม อยู่ในระดับมากที่สุด เหตุที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจาก มีการนำ ข้อมูลการทอผ้าที่ได้มีการวางหมวดหมู่เนื้อหาไว้อย่างสมบูรณ์แล้วจากกระบวนการจัดการความรู้ มาทำการบันทึก ลงในระบบ สอดคล้องกับ พงษ์ศักดิ์ คูประเสริฐยิ่ง และวันชัย ตรียะประเสริฐ [11] ได้พัฒนาความรู้ในงานบริการ เกษตรบริการเกษตรสนเทศ พบว่า มีเครื่องมือที่ใช้ในการจัดการความรู้โดยนัย จำนวน 4 เครื่องมือ (ห้องสนทนา กระดานทำรายงานแบบกลุ่ม บล็อก และกระดานเสวนา) และ เครื่องมือที่จัดการความรู้ที่ชัดเจนมี 3 เครื่องมือ (กระดานเสวนา อภิธานศัพท์และแหล่งข้อมูล) ผลการทดสอบการใช้งานเป็นเวลา 6 เดือน พบว่า มีผู้เข้าร่วมทดสอบ จำนวน 59 คน ผู้เข้าใช้เฉลี่ย 14.85 ± 5.59 คนต่อสัปดาห์ โดยมีจำนวนครั้งที่เข้าใช้งานเฉลี่ยเท่ากับ 29.70 ± 0.73 ครั้งต่อสัปดาห์ กระดานเสวนาเป็นเครื่องมือที่มีผู้เข้าใช้มากที่สุด ผลการประเมินเว็บไซต์ พบว่า ผู้เข้าใช้ร้อยละ 70 เห็นว่าเป็นแหล่งอ้างอิงด้านข้อมูลได้ มีประโยชน์แลกเปลี่ยนประสบการณ์ระหว่างกัน (ร้อยละ 65) และเนื้อหา น่าสนใจ อ่านเข้าใจง่าย มีการจัดหมวดหมู่ ภายในเว็บไซต์เหมาะสม (มากกว่าร้อยละ 90) ผู้ใช้เสนอให้ปรับปรุง รูปแบบเว็บไซต์ในด้านเครื่องมือ เนื้อหา การออกแบบ และการบริหารจัดการเว็บไซต์

การศึกษาการยอมรับของผู้ใช้งานที่มีต่อระบบจัดการความรู้ภูมิปัญญาการทอผ้าของผู้สูงอายุในเขตภาคใต้ตอนบน พบว่า ผู้สนใจเรียนรู้การทอผ้าเข้ามาศึกษาข้อมูลจากระบบ และวัดผลการยอมรับจากการเรียนรู้จากระบบ โดยผู้เรียนรู้แบ่งได้เป็น 2 กลุ่ม คือผู้ที่เคยเรียนรู้การทอผ้ามาก่อน และกลุ่มผู้ที่ไม่เคยเรียนรู้การทอผ้า จะมีความสามารถในการรับข้อมูลที่ต่างกัน สรุปผลในภาพรวมทั้งหมด ($\bar{X} = 4.47$, $SD. = 0.37$) และ ($\bar{X} = 4.29$, $SD. = 0.65$) ตามลำดับ จากผลการใช้งานในกลุ่มของผู้ใช้ที่ได้มีการใช้งานทั้งกลุ่มผู้ที่เคยเรียนรู้การทอผ้า การก่อนและผู้ที่ไม่เคยเรียนรู้การทอผ้า พบว่า ผู้ที่เคยเรียนรู้การทอผ้ามาแล้วจะสามารถเข้าใจกระบวนการทอผ้าได้มากกว่าผู้ที่ไม่เคยเรียนหรือไม่มีประสบการณ์ด้านการทอผ้า อย่างมีนัยสำคัญ โดยผู้ที่สนใจเข้ามาเรียนรู้ในระบบมีความพร้อมในการเรียนรู้ทางด้านเทคโนโลยี ซึ่งเป็นผลดีทำให้ความรู้จากคนรุ่นก่อนยังสามารถเข้าถึงคนรุ่นหลัง

ข้อเสนอแนะ

สำหรับการพัฒนาต่อ ในการสร้างเป็นชุมชนแหล่งเรียนรู้สำหรับคนรุ่นหลัง ซึ่งผู้สนใจใช้งานในระบบงานในรูปแบบสื่อสารสนเทศ อาจจะไม่ใช้คนในวัยสูงอายุ แต่จะเป็นรุ่นที่เป็นเยาวชนหรือคนรุ่นใหม่ที่สามารถเข้าถึงข้อมูลได้สะดวก ตามยุคตามสมัยมากกว่า ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมคือ ควรมีการสนับสนุนให้มีการต่อยอดเป็นสังคมการเรียนรู้ผ่านสื่อช่องทางนี้อย่างต่อเนื่อง โดยเพิ่มในส่วนของกระดานสนทนา และเปิดโอกาสให้ผู้ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญเข้ามาเพิ่มเติมข้อมูลได้ด้วยตนเอง และกลุ่มผู้สนใจเข้ามาถามตอบกันผ่านสื่อนี้ กลายเป็นสังคมการเรียนรู้ อีกช่องทางหนึ่ง ที่เปิดกว้างให้กับบุคคลทุกวัยที่มีความสนใจ และข้อมูลควรเผยแพร่อยู่ในหน่วยงานทางด้านศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- [1] สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2557). *การประชุมคณะกรรมการดูแลเผยแพร่ข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์*. [2] มูลนิธิสารานุกรมวัฒนธรรมไทย ธนาคารไทยพาณิชย์. (2542). *สารานุกรมวัฒนธรรมไทย ภาคใต้ เล่ม 10*. กรุงเทพฯ: มูลนิธิสารานุกรมวัฒนธรรมไทย ธนาคารไทยพาณิชย์.
- [3] หวันมี นัยหิม. (2560, มีนาคม 18). ครูทอผ้าบ้านพุมเรียง. (อรยา สุชนิดย์, สัมภาษณ์) 81 ต.พุมเรียง อ.ไชยา จ.สุราษฎร์ธานี.
- [4] สถาบันวิจัยประชากรและสังคม. (2549). *การฉายภาพประชากรของประเทศไทย พ.ศ.2548-2568*. เอกสารทางวิชาการ สถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล หมายเลข 314.
- [5] สำนักงานสถิติแห่งชาติ กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร. (2557). *รายงานการสำรวจประชากรสูงอายุในประเทศไทย พ.ศ. 2557*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ เท็กซ์ แอนด์เจอร์นัล พับลิเคชั่น จำกัด.
- [6] วิจารย์ พานิช. (ม.ป.ป.). *การจัดการความรู้ Knowledge Management (KM)*. สืบค้นจาก https://www.rsu.ac.th/science/file/article/04_KM230853.pdf
- [7] Zhang, X. (2017). Knowledge Management System Use And Job Performance: A Multilevel Contingency Model. *MIS Quarterly*, 41(3), pp. 811-840.
- [8] กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์. (2557, กุมภาพันธ์ 25). *พระราชบัญญัติผู้สูงอายุ พ.ศ. 2546*. กรุงเทพฯ: เจ. เอส. การพิมพ์.
- [9] ราชบัณฑิตยสถาน.(2556). *พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554*. กรุงเทพฯ: ราชบัณฑิตยสถาน.
- [10] พัชรินทร์ เทพสุวรรณ. (ม.ป.ป.). *วัฒนธรรมผ้า : ผ้าทอพื้นเมืองภาคใต้*. สืบค้นจาก <http://culture.pn.psu.ac.th>
- [11] พงษ์ศักดิ์ คูประเสริฐยิ่ง และวันชัย ตรียะประเสริฐ. (2555). การพัฒนาเว็บไซต์การจัดการความรู้สำหรับเกษตรกรที่ให้บริการเกษตรกร. *วารสารไทยเกษตรศาสตร์และวิทยาการสุขภาพ*, 7(1), 29-38.
- [12] สิทธิชัย แวงทิพย์ และมธุรส จงชัยกิจ. (2562). การพัฒนารูปแบบการจัดการความรู้ ของคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา โดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ. *วารสาร AL-NUR บัณฑิตวิทยาลัย*, 14(26), 63-77.
- [13] สิทธิพงษ์ ศรีเลอจันทร์, มธุรส จงชัยกิจ และชานนท์ จันทร์. (2560). รูปแบบการจัดการความรู้ของกลุ่มงานอาจารย์กองบัญชาการศึกษา สำนักงานตำรวจแห่งชาติ โดยใช้เทคโนโลยีเว็บ 2.0: กรณีศึกษา การพัฒนาภาษาอังกฤษและความสัมพันธ์อันดีกับประชาชน. *วารสารมนุษยสังคมปริทัศน์*, 19(2), 17-33.

- [14] สิงห์ ฉวีสุข และสุนันทา วงศ์จตุรภัทร. (2557). ทฤษฎีการยอมรับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ. *วารสารเทคโนโลยีสารสนเทศ ลาดกระบัง*, 1(1).
- [15] สมชาย วรภิเษมสกุล. (2554). *ระเบียบวิธีวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์*. คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี.
- [16] Guion, L. A., Diehl, D. C., & McDonald, D. (2011). Conducting an In-depth Interview. *University of Florida IFAS Extension*, 1-3.
- [17] อรยา ปรีชาพานิช. (2557). *คู่มือเรียนการวิเคราะห์และออกแบบระบบ ฉบับสมบูรณ์*. นนทบุรี: ไอดีซีพีริเมียร์.
- [18] Chauhan, R. K., & Singh, I. (2014). Latest research and development on software testing techniques and tools, *International Journal of Current Engineering and Technology*, 4(4), 2368–2372.
- [19] พิศิษฐ์ ตัณฑวนิช และพนา จินดาศรี. (2561). ความหมายที่แท้จริงของค่า IOC. *วารสารการวัดผลการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม*, 24(2), 3-12.
- [20] บุญศรี พรหมมาพันธุ์. (2562). เทคนิคการแปลผลคอมพิวเตอร์สำหรับการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยในการวิจัย. *วารสารวิชาการสังคมศาสตร์เครือข่ายวิจัยประชาชื่น*, 1(1), 37-52.